

судова види првенствено у „хармонизацији националног уставног права, с једне, и конституционализације европског права, с друге стране“. Нема разлога за скепсу да овај процес сарадње на регионалном плану иде у смеру све развијенијег напретка, посебно на простору некадашње Југославије, независно од тога што су, до сада, само две бивше југословенске републике постале чланице Европске уније. Када је Уставни суд Србије у питању, може се очекивати да ће и надаље његови приоритети бити оцена уставности закона, али све више и испитивање њихове конформности са међународним уговорима, у процесу хармонизације домаћег права са правом ЕУ, као и непосредно одлучивање о повреди основних права човека. Главни задатак, међутим, биће решавање проблема хиперинфлације уставних жалби која прети да у потпуности уруши функционалну способност Уставног суда и потпуно паралише његов рад. Процедурална реформа извршена 2012. значајно је побољшала ефикасност Уставног суда, али се, ипак, не може сматрати довољном, нити има изгледа да се без даљих корака у догледно време овај „горући“ проблем ефикасно реши. Због тога ће Уставни суд Србије бити приморан да, сарађујући са другим уставним судовима који су овај проблем, ако не у потпуности решили, онда бар у подношљивој мери ублажили, прихвати њихова искуства, идеје и решења, свакако на начин који суштински неће обезвредити делотворност националне уставносудске процедуре заштите људских права и слобода.

Професор доктор Péter Paczolay

Председник Уставног суда Мађарске .Почасни председник Венецијанске комисије.

НОВИ ПРАВЦИ У ФУНКЦИОНИСАЊУ УСТАВНИХ СУДОВА ЕВРОПЕ – УЛОГА ПРАВНЕ ТРАДИЦИЈЕ И КОНТИНУИТЕТА У ТУМАЧЕЊУ УСТАВНОСТИ.

Уставни судови су у почетку живели свој живот фокусирајући се готово искључиво на правни поредак у националним оквирима. Касније долази до сарадње судова, како би се упоредила искуства у смислу њиховог састава, структуре, поступака и надлежности. Изненађујуће, установљено је много сличности, па је сарадња добила свој званични облик и институције.

Сходно томе, одржавање Конференције европских судова, коју је започео Уставни суд некадашње Југославије, јануара 1972. године, била је добра иницијатива. Ова конференција развила се у важан форум, од виталног значаја за више од 40 европских судова. Током председавања Мађарске, 1996. године, започета је званична сарадња са Венецијанском комисијом, која је Конференцији донела значајну логистичку и научну подршку.

Тематски билтени, у којима су објављивани закључци до којих се на конференцијама долазило веома су важни, те је Венецијанска комисија промовисала сарадњу бројних регионалних организација, што је